

El Baix Penadès

Preus de subscripció
 Vendrell, trimestre 1'25 pessetes.
 Fora, 1'50
 Extranger 2'25
 Número corrent, 15 cèntims : Atràcat, 20 cèntims

Administració:
IMPREMTA RAMON
 — TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNEA
 No s'admeten escrits sense firma
 NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

L'Assemblea de Tarragona

Com sab el llegidor, el vinent dia 7 de Juny es celebrarà a Tarragona una Assemblea Regional de Vinicultors per tal de recabar del govern mesures encaminades a encausar el greu problema viti-vinícol que té tan fortament atuida la vida econòmica d'aquelles comarques que, com la nostra, son per excel·lència productores de vi.

Mereixen sempre una lloança aquelles accions que's promouen per a buscar una solució a les crissis quan aquestes atueixen la vida de comarques senceres, i son dignes d'aplaudiment les actituds de vigoria emprades en defensa de la riquesa colectiva dels pobles. En aquest sentit nosaltres ens hi adherim de tot cor i obrim les nostres planes a la onada regeneradora. Sempre ha sigut norma nostra la defensa de la viti-vinicultura i ho tindriam per una imperdonable macansa del nostre deure el no contribuir amb el nostre modest concurs a que sia rotunda i avasalladora la imposició, davant de qui calgui, d'aquesta defensa viti-vinícola.

El que no hem comprés ha sigut l'actitut d'apartament amb que s'ha tractat a la nostra publicació, no remetent-se'ns la mes petita invitació ni tant sols les conclusions del acte, com volem creure s'harà fet amb la demés premsa. ¿Ha sigut aixó motivat per la manera d'interpretar la defensa d'aquests interessos del nostre apreciat company encarregat de la secció «Agrícoles»? les seves raons deu tindre aquest per adobtar la actitut presa—en defensa de la qual tenim entés pensa rebatre avants de la Assemblea les acusacions que li ha fet el senyor Ballester desde'l confrare Tarragona—pero permetisens manifestar que la manera de veure les coses de cada u, no justifica la actitut de desdeny que reflexa l'aïllament amb que hem sigut tractats.

Nosaltres entenem molt alta la missió defensiva de les coses colectives, i la considerem per damunt de tota petitesa o mira exclussiva, per aixó ens sumem al clamor colectiu de la nostra comarca i comarques veïnes i ben espontàniament acullim i publiquem les conclusions que ha fet pública la comissió organitzadora de la Assemblea i que son les següents:

I.—Reivindicar per el vi, per entendre que l'exportació és essencial a la

viticultura, l'interés preferent a que té indiscutible dret en la negociació de Tractats de Comerç.

II.—Intervenció en l'estudi i preparació d'acords comercials, recabant per als assessors que integren el grop viti-vinícol del Consell de l'economia Nacional, el que siguin necessàriament convidats a informar abans de la Conclusió dels Tractats de Comerç per a que la Comissió de Tractats i els negociadors puguin conèixer aspiracions i necessitats dels diversos sectors que integren la producció el comerç i l'exportació de vins.

III.—Que no es tracti amb cap país que hagi adoptat la llei seca, sense la previa garantia de sa derogació o la seguretat formal de que autoritzarà, sense dificultats ni traves, la importació, venda i consum del svins espanyols i

IV.—Modificació de l'Estatut municipal, en el sentit de que quedarà suprimit tot gravamen o arbitri de caràcter interior sobre el vi.

Orígens de la Llengua Castellana

Segons Bernardo Aldrete

Bernardo Aldrete, germà d'en Josèp Aldrete, escriptor també, fou un dels homes mes instruits del seu temps, Canonge de La Catedral de Còrdova i celebrat escriptor espanyol. Les seves

obres «Del origen y principio de la lengua castellana o romance que hoy se usa en España» «Antigüedades de España, Africa y otras provincias» i una «Colección de cartas sobre la Eucaristia» son de molta importància, pero la obra capdal, la obra que podem considerar com una joia literària i de quina avui vaig a ocupar-me és la primera de dites obres, dividida en 3 parts, versa sobre els orígens de la llengua castellana i fou escrita en 1606, o sia en el segle XVII.

Degut a la dita obra, correspon a Epanya el primer lloc en Europa, en quant al estudi dels orígens i formació de la llengua castellana; en quant a la aplicació dels principis de la Filologia comparada, per la seva intuïció pot considerar-se'l com a fundador d'ella a Espanya i pot també afirmar-se que Aldrete va ésser el primer en entreu-rer les lleis de la fonètica moderna.

Tracta en sa primera i segona part de la dominació romana a Espanya i els pobles i colonies, treient la conseqüència de la quasi completa romanització de la Península. Afirma que la llengua llatina sigué la adoptada pels espanyols i anomena, envers aquest fi, inscripcions d'escriptors coetanis que es valgueren de la llengua llatina, pero amb tot, admet que's conservaren en alguns llocs moltes de les llengües antigues degut principalment al aïllament geogràfic, consignant curioses obser-

vacions sobre l'arcaisme en les llengües i referent al castellà, publica una llista de 200 vocables castellans antiquats ja en aquella data.

Ens demostra com, segons ell, les paraules del romance arrenquen del llatí i assenyalen algunes modificacions fonètiques, examinant cada una de les lletres del alfabet en son pas del llatí al castellà, pero atenent-se solsament a les afinitats fonètiques, doncs es desconeixia allavors les lleis de les radicals que constitueixen avui una de les glories de la Fonètica moderna.

Per posar amb evidència les semblances i la germania de les diferents llengües amb el llatí, l'Aldrete estudià comparant respectivament amb aquest, les llengües italiana, castellana, catalana i portuguesa, obtenint resultats molt feconds.

En el tercer i últim llibre, ens explica les altres influències que sofrí la llengua castellana, entre quines hi ha la dels grecs, ja directament, ja mitjançant els romans, provant l'autor aquesta influència per la publicació d'una llista amb 100 vocables grecs que han sigut admesos pels castellans, adhuc i que han sofert poques modificacions i anomena també en el capítol quart, noms procedents del hebreu i en els capítols 14 i 15 mots gots i àrabs respectivament.

cull del arbre es un aspecte. Passa mes tart per allí mateix un home de ciència. Aquest, al revés, veu l'arbre en sa genèrica entitat, i com formant part d'un conjunt: aixís recull, del arbre, sa definició... Es una visió fèls i complerta d'un objecte, i la reproduim aquí aplicant-la a la montanyeta. Per nosaltres la montanyeta és un aspecte; és una definició. Defineix l'ànima vendrellenca en una porció considerable. Aquesta Montanyeta, tan pobre, tan mínima, tan solitària avui, representa la nota mes íntima del Vendrell vuitcentista cap enllà. No'n queda rastre de lo que ha sigut i ha significat en altre temps. Pero pels devots de la emoció, la Montanyeta, sense res decoratiu i tot, és un prestigi. Pel Vendrell abstracte la Montanyeta és una idea. I millor serà posar-ho aixís: Idea.

Retrocedim, deixant-nos portar en ales de la imaginació, als seus grans moments i veiem la Montanyeta convertida en centre popular d'una agitació del càrrec de reacció pàctica. Espectadors d'una realitat passada, mirem com els trets espirituals mes distints dels moradors de la vila es manifestan i acaparan l'ambient d'

pertar de la Naturalesa, que ha fet «la migdiada», i la vida es posa de nou en activitat.

Abandonem les altures, i tot pensant en el plaer qu'hem sentit a vui, no compremem com Vendrell segueix tan indiferent als encants del bosc i la serra veïna i com continua sense obtenir d'un i altra els beneficis que li brinden a canvi de ben pocs esforços. La afició a la montanya, l'ansia de netejar els pulmons del viciat ambient del taller o de la botiga de comerç s'ha extés molt a tot arréu darrerament; pero els vendrellencs a pesar del seu afany de posar-se a la moda, senten molt débilment l'afany d'enfortir el propi organisme emprant les excursions...

Emprenem la caminada per la carretera de Valls i retornem a la vila. Tot anant, acudeixen a nostra imaginació les belleses de diferents ordres dels voltants del Vendrell. I ens assalta la visió d'una imatge comparativa. És aquesta: Vendrell és com un d'aqueixos individus de grossa indolència a qui tothom considera esquilmad, i a la primera ullada intel·ligent, en un repàs a casa seva, se li descobreixen objectes de veritable riquesa.

Així és la vila a la que ens restituïm.

Finida aquesta breu ressenya del que és l'obra de Bernart Aldrete, acabat aquesta lletra per a no abusar més de la bona voluntat del lector. Ha sigut tanta l'enyorança d'activitat intel·lectual, d'ardor estudiantil, per mi sentida durant la present primavera, tan plena d'emocions pels qui cursen encara llurs carreres, que tot el meu ésser s'ha sentit invadit d'aquells aconeximents propis de la joventut universitària ja per mi per a sempre passats, i al evocar-los ha sorgit en la meua imaginació la simpàtica i venerable figura d'aquell savi professor que és de la Universidad de Barcelona Dr. Rubió i Lluc, i he sentit l'impuls d'escriure quelcom, i en lloança seva he escullit una de les tantes coses apreses baix la direcció de tan volgut i mai prou lloat mestre.

MATILDE FOLCH

ESPERANTISTES

Conferència Internacional per l'aplicació de l'Esperanto en les ciències pures i aplicades.

S'ha celebrat a París, del 14 al 16 del corrent, aquesta important conferència.

Per Reial Ordre del 12 de Març prop passat, foren designats, per a que hi assistissin en representació d'Espanya, el Tinent coronel d'Estat Major, En Vicens Inglada, amb destí a l'Escola Superior de Guerra, i el Comandant d'Enginyers pel Servei d'Aviació, En Emili Herrero, juntament amb En Lleonor Torres Quevedo nombrat per el Ministeri d'Instrucció Pública.

Ademés hi estaven representats els governs de França, Itàlia, Xina, Alemanya i Rumania, 130 Cambres de Comerç i fires de 31 països, i nombroses agrupacions econòmiques i científiques.

Es llegí una moció per a el delegat del govern italià, signada per 78 savis i intel·lectuals d'aquell país, demanant que sigui adoptat l'idioma Esperanto per a les Ciències.

Les discussions foren en Esperanto.

ESPECTACLES

Europa i Amèrica

Se diu que'l teatre es escola de bones costums, i que en ell s'hi aprenen les regles que han de controlar la pròpia vida, car en les obres que's presenten

s'hi troben sempre elements seleccionats per una intel·ligència, a la qual pot concedir-se-li una superioritat en el nivell cultural del poble.

Ço que hom diu del teatre deu aplicar-se també, naturalment, al cinema, qui es un germà bessó del teatre, especialment en el seu parentiu originari.

Però si be es veritat que l'auror pot donar a les seves obres un tó de elevació moral, no es menys cert que també hi posa bona part, una mica tendenciosa, de la seva manera especial d'entendre ço que ha d'ésser, espill de les costums.

En el teatre i en el cinema, de producció europea, l'intervenció de personatges americans en les obres, constituïa un motiu de comicitat ridícula, en el que'n podríem dir primera època: l'«Oncle Sam» i el seu seguici de grassos comerciants en carn de porc, formaven un fris de ridiculeses sobre el fons tradicionalista de la aixorca i mal gastadora noblesa del vell continent.

Mes tard, en les obres del cinema i del teatre, espills de les costums en la vida quotidiana, aparegué un aspecte nou en les relacions entre el vell i el jove món. Les milionades adquirides «noblement» mitjansant el treball, la perseverància i l'esperit d'empresa dels yanquis, sigueren posades en el mateix pla on se trobaven els rancis pergamins i els reials privilegis otorgats a la estantissa aristocràcia europea, i passaren—sinó a plena satisfacció dels adquirents, al menys amb resignació benèvola—a restaurar els escuts heràldics que, en l'inacció corrossiva dels cavallers, començaven arovellar-se. Son innombrables les obres escèniques fetes a base de la topada, volguda i temuda alhora, entre'ls posseïdors de títols nobiliaris i els que disposen dels democràtics «cheques».

Però han vingut nous temps, i amb ells noves costums que estan reflectint-se en el teatre: el mut i el parlat. L'Amèrica, amb el seu sentit ample de la vida, s'imposa ja al concepte migrat que, encara en serva l'Europa, i es col·loca part d'amunt de tots els fetixismes i preocupacions socials que son el pès mort de la caduca Europa. I, es clà, amb més magnanimitat sana que no pas presumpció ridícula, ve amb les seves obres cinematogràfiques de bona exemplaritat, a exercir un guiatge, ben necessari aquí, intentant, benèvolament, imposar el seu seny i el nou concepte de la vida, a tantes famílies

Caixa de Crèdit i Estalvis DEL VENDRELL

Capital desemborsat: 500.000 ptes.

Reserves: 130.000 ptes.

Carrer Dr. Robert, 1 i 3 - Telefon 774

Inscrita a la Associació de Banquers de Barcelona

Inscrita a la Comissaria Regia de la Banca Privada

Corresponsalia del Banc d'Espanya

Compra-venta de valors — Negociació de cupons

Dipòsits i comptes corrents de valors

Suscripcions a emprèstits

Operacions de Banca

Càmara Acoraçada amb compartiments de llogner

Compartiment	ALTURA en centímetres	AMPLADA en centímetres	FONDO en centímetres	Preu anual Ptes.
A	14	10	40	20
B	29	15	40	30
C	29	20	40	40

Comptes corrents especials amb llibretes

Interessos màxims

de les Banques inscrites en la Comissaria Regia de la Banca Privada

a 8 dies de pre-avis. 3 per 100 anual
a 6 mesos plaç. 4 per 100 »
a 1 any 4 i mig per 100 anual

d'ençà del dia de la imposició

que aquí vegeten miseriosament per a no desfer-se de preocupacions ancestrals, socialment homicides. I això que s'ha vist planejat diferents vegades en l'escenari (darrerament al Casino Circo en la cinta *La princesita del Jamon*) ho exerceixen, en el món de la política, els pacifistes Estats Units d'Amèrica damunt la vella Europa militaritzada i constantment en guerra.

Una vegada més el teatre és reflecte de la vida.

REFRAN

REMITIT

Al Comitè local de la Quinta de Salud la Alianza

Els abaix firmats, socs de dita Quinta, la fatalitat feu de que necessitèssim utilitzar els seus serveis, i nosaltres, que fins al moment en que varem necessitar-los creiem que perteneixent a dita entitat seriem convenientment atesos, i a la vegada degut al

nostre estat precari en que, com els demés treballadors ens trobem, no tindriem necessitat de grans gastos, amb gran sorpresa i el consegüent disgust varem veure defraudades les nostres esperances, ja que a un de nosaltres li digué el director tècnic Dr. Girona, que no tenia cura preguntant-li quins remeis aplicaba al seu mal, contestant el pacient que cataplasmes de casa a lo que el senyor Girona com a consol i tota recepta, va contestar-li que seguís posant hi cataplasmes.

A l'altre perjudicat li digué el mateix senyor que probablement el seu fill quedaria inutilitzat d'un braç, però que si volia li aplicaria la primera cura, el qual poden comprendre els individus del Comitè, com tothom, que les alarmants declaracions del dit Doctor donaren lloc a que'ls pares es decidissin a buscar a alt res llocs el que a la Quinta no trobaren.

I avui sortosament podem dir de que dit fill no ha quedat inutilitzat del braç sino que està completament curat.

Després d'aquesta senzilla però veritable explicació, la qual no ignoraba el Comitè local ja que'ls membres del dit Comitè vingueren directament a prendre informació amb nosaltres, devem manifestar que'ns extranyà molt la nota que publicaren a EL BAIX PENADES del dia 9 del corrent en la que diuen que tot el que passà va ésser fill dels mal entesos propis i del natural turbament que ocasiona el tindre que re correr a llocs de dolor com aquest. Doncs nosaltres podem afirmar que a pesar del nostre dolor recordem molt bé, com recordaria tothom, les paraules de consol o desconsol que allí ens donaren.

Nosaltres encara que no havent fet la queixa corresponent al delegat de la entitat, que perteneixem trobem molt bé i aplaudim la decisió del Comitè local, en virtut dels rumors que circularen en nostra vila, d'anar a fer la queixa a la junta de la Alianza a fi de que no's repetís un altre cas com el nostre, però amb el que no estem conformes i protestem a la vegada, és de que dit Comitè després de haver-se informat amb nosaltres de tot quant havia passat, anés allà a portar una queixa al nostre entendrer justa i que com a fruit de dita queixa publicàssim aquella nota disculpant a la Quinta i fent veure que nosaltres en els moments de turbament i dolor no varem entendre el que allí ens digué el director tècnic senyor Girona el qual, com podíem suposar, no's culpària a ell mateix sino que defensaria la seva gestió com a director de la Quinta.

No teníem intenció de dir res més respecte aquest assumpte encara que com sabem tothom en som perjudicats, però no hem pogut menys que contestar a la nota tendericiosa que publicà el Comitè local perquè la opinió es dongui compte de que les nostres queixes no son filles de mal-entesos espillants la veritat de tot el que allí passà per que una altra vegada els demés socs que necessitin utilitzar els serveis d'aquesta entitat siguin millor atesos que no varem ésser nosaltres.—Pere Bruix, Francisco Güixens—Vendrell Maig 1925.

Quarta jornada

Ha arribat el moment de la última de nostres excursions. Ella ve a tancar la sèrie que forma el «Marc de la acció» de nostre assumpte. Comensem.

Es, aquesta, una tarda placèvola de final d'estiu. Hem escollit aquesta tarda de menguant istiu pensant qu'es la més aplicable al valor que intentem descobrir. Qualsevol producte d'art o d'esperit reclama un ambient apropiat; al contrari traïciona el desig honrat o la còmoda improvisació i ens quedem sense sabor.

Iniciem la caminada—que serà la més curta de la sèrie—i, al empèndrer-la, evocuem de primer la Montanyeta, quina trobem boi tocant a les portes de la vila. Nostre evocació farà somriure al esperit superficial: «Evocar la Montanyeta?», pensarà. Si, repliquem, evocar, la Montanyeta... Però es que tu, esperit superficial, et detures en la epidermis i no pots penetrar al interior.

Si per a parlar a la Montanyeta, ajustèssim la glosa al migrat sentit grogràfic, tindrà raó d'ésser el somri del que limita i fins sacrifica la mirada a les apariències individuals de les coses. Pels que desconeixen el valor del estudi d'especulació i es troben inhabilitats de donar-nos una il·lusió pròpia als goigs del reconeixement, la Montanyeta és, en efecte; un lloc mancat de recursos a la vista. Però, ¿desde quan la veritable cultura estableix distincions entre'l gran i el petit, el públic i el familiar? Nosaltres no busquem monuments sino emocions. Nosaltres no distingim entre una catedral i una creu de terme, si en una i altra hi ha espiritualitat. Una llotja de mercaders, una casa pairal, ens te exactament el mateix compte, si en elles trobem una història de sensacions o l'art ha posat en les dugues el seu afany.

En aquesta qüestió de calitats, amb molta justesa hi ha establert precisament una definició sobre la doble capacitat. Suposem un arbre d'un paratge—s'ha dit—. Passa per damunt del arbre un home vulgar. Veu al arbre illat, i en sa aparència, el que re-

SECCIO LLIURE

El senyor Delegat Gubernatiu d'aquest districte, ens prega la inserció del següent document:

Manifiesto de la Unión Patriótica

(Continuación)

LA RAZA

Guiada del pensamiento de despertar la fe del ciudadano en el resurgir de España, la Unión Patriótica se propone estimular la vibración espiritual de aquellas fibras morales más sensibles al amor a la raza, descubridora, pobladora y civilizadora de mundos.

Al estéril sistema de los monólogos retóricos, debe sustituir, en un plano de perfecta igualdad y de reciproca colaboración, el de los diálogos fecundos, entre los hermanos de raza de uno y otro continente.

Lo que hasta ahora ha sido acción generosa, pero solitaria, de iniciativas privadas, debe pasar a ser acción pública y metódica del Estado.

Los americanos y nosotros disponemos del vínculo del idioma, del común contenido de cultura y de los propios rasgos psicológicos raciales que marcan hoy, como ayer y como siempre, los trazos específicos de la gran familia hispanoamericana y el valor inmarcesible de su genio, fresco y remozado en las jóvenes y florecientes Repúblicas, hijas emancipadas de España.

En periodo de organización la Exposición Hispano Americana de Sevilla, y con espíritu previsor que no aguardar a la improvisación de la vispera, el Estado español, como encauzador de las energías sociales, y persistiendo en la política de que es signo el Colegio Mayor Hispano Americano, debe procurar con ahínco que el gran suceso proyectado, no sea un vistoso alarde más de pirotécnica, cuyo luminari o se apague con el resplandor de los últimos festejos en la bella ciudad del Guadalquivir. Ningún esfuerzo mejor enderezado, ningún dinero mejor invertido, que el destinado por España a procurar, con ocasión de este acontecimiento, la conclusión de Convenios positivos, que miren a la situación del emigrante al intercambio cultural y económico, a la cooperación espiritual jurídica y mercantil, entre aquellos pueblos pujantes y su antigua madre patria.

LA CONSTITUCION Y EL SUFRAGIO

No es lícito a la Unión Patriótica dejar sin fijar su criterio, respecto a candentes controversias que se desarrollan alrededor de estos temas.

Respetamos por igual la opinión de los que mantienen la continuidad indefinida de la Constitución de 1876, como la de los que proponen su reforma y sugieren sistemas de tipo representativo, de tipo presidencial americano o de tipo parlamentario británico, con las notas específicas que requiere la singular estructura de España. Igual respeto nos merecería la opinión favorable a la adopción del nuevo tipo argentino, del tipo constitucional puro, del singular tipo uruguayo, o de cualquiera otra concepción original que, sin olvidar la experiencia de ajenos países, propusiera una fórmula política basada en la especial textura del cuerpo social y político de España.

Su propia significación veda a la Unión Patriótica, como tal Unión Patriótica, inclinarse en pro de ninguno de los sistemas que sus mantenedores pugnan por hacer prevalecer. Proceder de otro modo, sería perder su serena posición de neutralidad política.

El movimiento iniciado en 13 de septiembre de 1923 suspendió parcial y transitoriamente, por los motivos excepcionales de todos conocidos, la aplicación práctica de la Constitución, si es que alguna vez la tuvo en el anterior régimen; pero no la derogó. Esta constitución, fórmula, por otra parte, de transacción y pacificación en la época que fué promulgada, que ha regido la vida pública de España durante cerca de cincuenta años, con deficiencias naturales en toda obra humana, pero a la que fuera injusto imputar todos los vicios políticos de quienes contumazmente la falsearon, no puede ser, no debe ser, modificada por decreto; procede conservar intacto el tema, hasta que las Cortes, con el Rey, si lo juzgan oportuno, en su día, resuelvan.

Criterio sustancialmente análogo mantiene la Unión Patriótica, respecto al problema del sufragio. Igual consideración nos merecen todas las opiniones relativas a su extensión y a su modalidad. Pecaría de candorosa la Unión Patriótica si se cerrase la puerta para sostener en su día, la necesidad de que la pureza de las primeras elecciones generales, sea garantizada con la adopción de saludables medidas y reformas que eviten el nocivo retoño de las marchitas oligarquías; empeño, por otra parte, bien asequible, porque la fuerza aparenta y engañosa de los antiguos partidos, no residía en el apoyo de la masa ni el calor del

ideal: se cimentaba solo en la fuerza personal, legítimamente ganada algunas veces, suplantada i falsificada las más, y no en la virtualidad de los principios. Basta, pues, con atacar el mal en su raíz.

Pero hay un principio de valor sustantivo que sólo por un nuevo acuerdo soberano de las Cortes con el Rey podrá ser alterado y es el de la universalidad del sufragio.

El caso tiene precedentes irrecusables en nuestra Historia. Al ser restaurada la Monarquía, y elevado al Trono Don Alfonso XII, aquel Gobierno, presidido por uno de nuestros más eminentes estadistas, legisló por decretos, como ahora hace el Directorio, y como hizo siempre todo Poder excepcional; y sin embargo, para convocar nuevas cortes, respetó, por hallarse preestablecido en las leyes, el sufragio universal, en contra de su convicción política, y a reserva de llevar seguidamente a las Cortes el proyecto de implantación del sufragio restringido, que aquel Gobierno patrocinaba.

El parlamento comparte con el Rey la función legislativa, y su elección reviste, por tanto, un carácter esencialmente diverso al de las elecciones municipales y provinciales, en las que el problema de soberanía no entra en litigio.

ORGANIZACION DE LA PROPAGANDA

Por no ser un partido, por constituir su fin la afirmación de un ideal de mejora y resurgimiento, y la negación del sistema derrocado, la organización de la Unión Patriótica tiene lógicamente, por la fuerza incontrastable de la realidad misma, a buscar su centro de gravedad en una organización de propaganda.

Base inicial de la organización de esta propaganda, han de ser los organismos actuales de la Unión patriótica, que podrán ser naturalmente ampliados o reconstituídos en los casos y en la medida que lo requiera el área de difusión y amplitud de este movimiento de ciudadanía.

La variedad ideológica no excluye, antes al contrario aconseja por ahora la unidad en la acción, si no se quiere desarticular el movimiento y se busca infundirle carácter orgánico, persistencia vigorosa, difusión múltiple y esfuerzo coordinado. Tiempo y ocasión habrá de deslindar en sectores las ideologías y de matizar las agrupaciones políticas.

Mientras tanto, la afirmación eficaz de los principios básicos que nos son comunes, y el aseguramiento del triunfo en la lucha, exigen la creación de un organismo central de propaganda, que mantenga contacto directo con las demás organizaciones surgidas ya, o que en lo futuro surjan, que impulse la afirmación y divulgación de nuestra doctrina, y con una visión orgánica, estudie los problemas nacionales y sus remedios.

Nuestra política ha de desenvolverse en un plano de positivas realidades. Dentro de ella encaja el que puedan adherirse o asociarse colectivamente a la Unión Patriótica aquellos núcleos de carácter social que respondan a intereses permanentes y vitales de la nación. No se requiere el que desdibujen su fisonomía, ni tuerzan su especial finalidad, porque su articulación con la Unión Patriótica ha de respetar la órbita propia de cada agrupación social. El enlace orgánico se buscará en la mutua condenación del desacreditado partidismo de clientela, con sus estrechos moldes, que ahogaban las iniciativas sociales espontáneas, en la coincidente afirmación del ideal patriótico y en la conjunta labor de reconstrucción nacional.

Fervientemente deseosa la Unión Patriótica de percibir todos los latidos de la opinión, y de recoger el eco de todas las necesidades y aspiraciones locales, es lógico que, para este fin el organismo central recabe la colaboración de elementos provinciales, que vengan a formar parte de él y promueva en comarcas y pueblos la creación de oficinas informativas, que le permitan mantener estrecho y permanente contacto con la vida local, y sean, al propio tiempo, vehículo de la propaganda, para hacerla irradiar hasta el más apartado rincón de España.

LA UNION PATRIOTICA Y EL NUEVO REGIMEN

La Unión Patriótica proclama que España debe gratitud al Directorio mititar, por la obra de acendrado patriotismo que ha realizado y realiza desde el Poder. La simple enunciación sumaria de esta labor, basta para enaltecerla: dignificar la autoridad pública; proteger la vida de los ciudadanos, antes indefensa; sanear la Administración depurar e independizar la Justicia; intervenir, con criterio conciliador, perge firme, en los problemas sociales, imponiendo el respeto al derecho de todos, atendiendo las peticiones razonables, dentro del orden, y manteniendo a raya la violencia; acometer la reforma local y provincial, en un sentido de autonomía y de descentralización, dentro de la unidad de la Patria; dar participación

Els millors

Mosaics

son els de la

Casa JULIVERT

Rajoles de Valencia

Nort, núm. 5 ♦ VENDRELL ♦ Teléfon 811

Vins selectes del país

Servei d'embotellats a domicili

Vi blanc: a 30 céntims el litre

Vi negre: a 25 " "

Servit a domicili i en garrafes de cabuda 4, 8 ó 12 litres

Si es desitja envasat amb ampolles d'un litre augmenta 5 céntims el seu preu.

Aquesta casa proporciona els envasos sempre que ls mateixos, al retirar-los, estiguin en perfecta cousevació.

Magatzem de ví de Josep Mestre

Carrer de la Biblioteca

VENDRELL

Recader del Vendrell a Barcelona

AMB CAMIÓ

PELS ENCARRECS DIRIGIRSE A:

Vendrell: F. Güell, carrer Nou, núm. 14 i carrer del Crèdit, 1

Barcelona: Agència Botines, Alta Sant Pere, 55. Telef. 809 S P

a la mujer en la vida local; crear escuelas y mejorar la enseñanza; reformar la ley de Reclutamiento con una orientación democrática; encauzar el problema de Marruecos; abrir camino para alcanzar la nivelación financiera; conducir acertadamente las relaciones internacionales, procurando el acercamiento y el acuerdo con las naciones más directamente amigas de España; reformar, con criterio moderno, los servicios de Trabajo; poner mano en la ordenación ferroviaria y proyectar la red orgánica aérea, nacional e internacional; iniciar la organización de nuestra economía nacional, con el concurso de los elementos productores de riqueza.

Rendido este tributo de justicia a quienes iniciaron una nueva era en la vida política española, de la que aspiramos a ser continuadores, la Unión Patriótica declara que no es una fuerza política personal del Directorio, ni de nadie; su misión estriba en preparar, para cuando el Directorio deje el Poder, un estado de opinión que impida la vuelta a las ficciones e impurezas del régimen caído; y en constituir el crisol donde se moldeará el nuevo régimen político, y el yunque de lucha en que se han de forjar los futuros instrumentos de gobierno, que aseguren la afirmación del orden, la libertad de trabajo y la pacificación social, restauradas por el movimiento de 13 de septiembre para hacer posible el tránsito a una normalidad constitucional sancada y estable.

No puede olvidar la Unión Patriótica, porque es postulado fundamental de su vida, como repetidamente se ha afirmado ante la opinión del país, que su obra es de patriotismo, de desinterés y aun de sacrificio, y que su aspiración fervorosa es infundir este espíritu en la gobernación del país.

Tan amplia es la base y tan noble el propósito, tan extendida ya la adhesión, que la Unión Patriótica puede cobijar a todos los españoles de las más diversas ideas políticas, sin otras excepciones que la de los extremistas de acción, señalada antes, y la de los contumaces partidarios del sistema que ellos mismos calificaron de malo, y sólo por ciego amor propio pueden obstinarse vanamente en defender, después del 13 de septiembre que con aplauso de la opinión abrió nuevo horizonte a la vida nacional. No hubiera podido acaecer aquel suceso histórico, sin que sus causas profundas se

hallaran justificadas hasta la saturación, en el alma ciudadana; que no es España pueblo sin criterio y sin vigor, para dejarse sojuzgar por los destellos de la espada, ni por los de la pluma, sin ver en ellos la luz de la razón y de la esperanza.

Societat Anónima Espanyola

de

'Arcas Invulnerables'

Caixes cuiracades

Portes-cambres per a bancs
amb instalacions de
compartiments de lloguer

Báscules Pont

Báscules de tots sistemes
Balances i Premses de copiar

Despatx, exposició i venta:

Carrer de Fernando, número 39

Telefon, 249 A.

BARCELONA

Informes: Juli Bassa Cortés

VENDRELL

COLOMBO

Torrador de cafés

Cafés purs i de bona qualitat son els
que ven aquest casa

ES TORRA A DIARI

Café superior a 1 pta. els 100 gms.
Café extra a 1'10 » els 100 gms.

Per a revenedors i cafeters

preus limitats

Carrer de Sta. Anna, 3-VENDRELL

INFORMATIVES

MERCAT

Tenint més espai, tornarem a reomplir aquestes informacions, que si bé no són gens literàries ni boniques per a llegir degut a la prosa dels números i serietat que'l comerç imposa a la llur actuació, no per això deixen de tindre certa importància per la vila. Elles són també sempre una nova que interessa als compatriotes qui viuen fora, i al ensemple a tots nosaltres no ens va malament sapiguer ço que passa als mercats.

Ous i aviram

D'una temporada ensà la nota dominant la dona el mercat d'ous, quin producte ve ara a la nostra plaça amb una quantitat tal que hom no recorda haver presenciat mai tan nombroses les existències, que actualment hi acudeixen.

Amb tot i les grosses quantitats que's presenten al mercat, aquestes es venen totes. El preu diumenge vacil·la entre 2'50 i 2'75 pessetes dotzena.

El mercat d'aviram no és el número que sembla tindrà d'ésser, si es té en compte que la quantitat d'ous no baixa a un parell de milers de dotzenes. La aviram ve aguantant els preus; sol el dels conills s'han abaixat una mica.

Planter

Es veu el mercadall molt concorregut de ceba, tomaqueres, pebroters, esbarginieres i demés plantes estiuènques, venent-se a sis rals el centenar i éssent bastanta la demanda degut a que la terra ara es troba amb bona humitat.

Garrofes

No foren escasses les que's presentaren al mercadall si bé que'l mateix no fou un mercat gros. Els preus lograts oscil·laren entre 10'50 i 10'75 pessetes el quintar. Mercat encalmat i sens denotar, de moment, cap oscil·lació.

Tocinos

Són escasses les transaccions de garrinets, però dels presentats bastants s'en vengueren entre 6 i 9 duros segons la edat.

El preu del tocino fet està ara a 13 rals pes mort. El mercat es presenta amb molta quietut en les demandes, el que fa que'l preu no sia molt ferm.

Hortalisses i fruites

La verdura fou escassa; no aixís pèsols i patates que s'en presentaren bastantes partides trobant facil col·locació entre'l públic i revenedors.

CRONICA VILATANA

La senyoreta Primavera, aquesta formosa jovecilla que cada any ens visita, enguany ens ha resultat la més coqueta de les dones i ens ha regalat tot un seguit d'inconstàncies desballestant el temps amb plujes, vents, trons i també hores placèvoles de cel blau i sol roent.

Demà a la nit, al Tivoli, tindrà lloc la vetllada benèfica, teatral i coral, a càrrec de la societat Unió d'Hostafrancs. Se posaran en escena, per la secció d'aficionats de la mateixa, les comèdies *L'Hereu Piura* i *Anima en pena*, i el cor cantarà, baix l'experta batuta del mestre senyor Novi, algunes composicions de difícil execució, que venen detallades en els programes que s'han repartit per la vila. A més, la Lira hi cantarà *El Pensament*, que és original del senyor Novi, i *Himne al arbre fruiter*, sempre escoltades amb gust a vila. Per fi seran sortejats quatre magnífics lots, procedents de rifes populars, a quin fi serà entregat, un número a cada concurrent, al entrar.

Les associacions benèfiques que patrocinen aquesta vetllada, notable per tots conceptes, esperen que'ls sentiments altruistes de la vila es palesaran una vegada més al Tivoli demà, dia de Pasqua, al vespre.

Agricultors! Assegureu-vostres collites contra incendi a

LA CATALANA

Agent: Pere Plana Mañé. - VENDRELL

La concurrència a la nostra platja de Sant Salvador cada dia és major i no són pas pocs els qui havent oït contar les excel·lències d'aquell lloc, tant a l'hivern com a l'estiu, aprofiten una festa o l'avinentesa de passar amb auto per nostra vila, per a traslladar-s'hi.

Creiem doncs que fora convenient, i així ho demanem a qui puga fer-ho, que als murs del pont que serveix d'entrada al camí de la platja, desde la carretera reial, hi sien ficats uns rètols indicadors, ben visibles, que diguin «A la platja de Sant Salvador».

La casa mes ben assortida en objectes per a regal, en fantasia, majòlica, servei de taula, etc. és la

CASA ANTON MARTORELL

No compreu sens avans haverla visitat

Continuació de la llista de donatius per l'arranjament del camí de Comarruga:

Suma anterior.	3810 Ptes.
Gerent Banc Biscaia	10 »
V. M.	10 »
Josep Mañé	10 »
Miquel Farriols	100 »
Pere Burrut	18 »
Josep Burrut	18 »
Pau Miró	18 »
Suma i segueix	3994 Ptes.

No publiquem el movimen d'inscripcions del Registre Civil per ésser nules aquelles aquesta setmana.

L'amic Josep Mestres s'ha traslladat a Palma de Mallorca, on hi està montant un establiment per a la venda de vins.

Desitgem bones prosperitats al seu nou establiment.

Es troba greument malalt el conegut industrial fuster d'aquesta vila Anton Güell Guimerà (a) Pistras.

Fem vots per a que puga sortir en bè de la malaltia que'l te retut al llit.

L'autòmnibus del Català
totes les festes, a les 4 de la tarda, surt en viatge a la veïna platja de Sant Salvador i retorna a la vesprada.

Avui a la nit serà inaugurat el nou servei de Bar que amb tot luxe s'ha montat al acreditat i antic Café d'Espanya, amb quin motiu aquell establiment ha sofert una general reforma que'l posa a la altura dels millors en el seu gènere.

Es troba ja entre nosaltres, completament restablert de la operació soferta a la Clínica La Aliança, de Barcelona, el nostre amic En Josep Grau Rossell, a qui felicitem per l'èxit assolit contra la dolència que l'aqueixava.

«Tivoli Vendrellense».—Aquesta nit i demà tarda: Estreno de la cinta francesa «Mon oncle...»; estreno del quart capítol de «Gossette o La hija del arroyo»; la sempre interessant revista «Novetats Internacionals», acabant les sessions amb la cinta còmica «Florian conquista».

Dilluns, tarda i nit, programa nou; Estreno de la comèdia dramàtica «Amor i opi» estreno de la cinta americana «Una flor del camí», completant el programa una còmica en dues parts.

Dimarts, Sessió Vermouth, estreno dels episodis 13 i 14 de la serie americana «Les grapes del Aguila», completant el programa com de costum, una revista i la còmica, en dues parts, «Trompicó, fill de família».

IMPRENTA RAMON : TELEFONO 770.

Platja de Calafell

E. Duran Bosch

Agrimensó - Pèrit facultatiu tècnic
Professor d'Arquitectura

DIRECCIO: per a compres i ventes de Torres, xalets i terrenys — Centre d'informació i preus — Projectes, Plànols, Pressupostos, Construccions — Medicions de edificis i Valoracions de tota classe de terrenys i finques.

Carrer de Vilamar; lletra, C.

ES VENEN

a la platja de St. Salvador

la casa senyalada amb el número 5, enclavada entre el Casal Garbí i la Casa Torras i una propietat de cabuda cinc jornals, que llinda entre la via de Vilanova i el camí d'aquesta vila, plantada de vinya i oliveres en una extensió de tres jornals i el reste és sembra. Informaran, fins el dia 15 de juny al carrer Nou d'aquesta vila, número 22.

XAMPANY
VID'OR

demaneu-lo per tot arreu i al Vendrell al establiment LA VENDRELLENSE de Magí Bellvé Trullis cantonada a Orient

COLLITER I EXPORTADOR J. Ferret Batlle
Carrer dels Ferrers, núm. 50
VILAFRANCA DEL PENADES - T. 317

Es ven a la platja de Sant Salvador

d'aquesta vila una casa-torre enclavada en un solar de cabuda 19.000 pams quadrats prop de la Ermita, amb aigua propia faltant-li tot el decorat interior. També s, arrendaria acabant les obres si els tractes convinguessin. Per informes dirigir-se a la oficina de Telégrafos del Vendrell.

ES VEN

tot l'utillatge per a panaderia
mostradors, taulell, pastera, eines i demés ensers, els que son avui instalats a la vila de Bonastre.

Donarán raó, a la Impremta Ramon

Ocasio, veritat
La millor màquina de cosir (rotativa)

ES VEN A PROVA

Visible a casa les Germanes Rigual
(cál Paloma)

Pi i Margall, 19.- (Sota les voltes)

Representant

Es desitja per aquesta vila i comarca relacionat amb colmadors, cafés, bars, etc., bon article. Escriure a S. E. Agencia Helios, Rambla Flors 13.1.ª. Barcelona.

SENYORES:
es confeccionan i arreglan
tota classe de
SOMBREROS

Gran pulcritut i bon gust.
PILAR TAULES.—Dr. Robert, 12

Hi ha per a vendre
un carret tartana, gairebé nou, propi per a repartiment de gèneres.
Raó: J. Julivert; Doctor Robert, 12
VENDRELL

Local espaiós per a llogar

Donarán raó: carrer Nou, 32

Garag Vendrell

Agència oficial del AUTO AMERICAN SALON

Chevrolet i Oakland

Doctor Robert 42 i 44

VENDRELL

Telefon número 795

Lloguer de cotxes

Sedan Chevrolet, magnífic cotxe, especial per a serveis de luxe, com son casaments, batetjos, etc. En carrera: 1 pesseta per quilòmetre.
Chevrolet turisme, per serveis ràpids, a 70 céntims quilòmetre.
Ford turisme, per serveis econòmics, a 60 céntims quilòmetre.

Hores de parada: a 2 ptes. de dia i a 3 ptes. a la nit,
Preus especials per a casaments i batetjos
Personal apte en el servei. PUNTUALITAT

Dipòsit de pesseres de recanvi i accessoris
per tota mena de cotxes

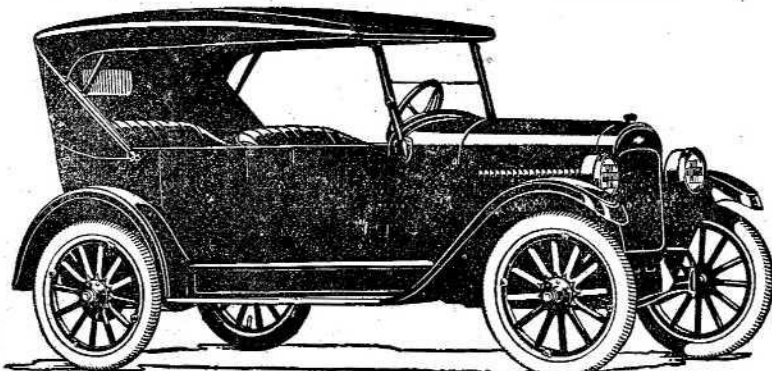
Aquesta Agencia te per vendre 10 camionetes FORD
casí noves i 15 turismes, a preus d'ocasió

Miquel Ribas

Estok DUNLOP

Olis, grasses, recanvis i demés útils

Bomba de gasolina Vilella

El mes ben assortit estok de la comarca en
PESSES DE RECANVI "FORD"

Recomanem el canvi de tota mena de camioneta per la CHEVROLET que es la que millor resultat dona

Ramon Calmet

Estok PIRELLI

Taller de Reparacions
d'autos europeus i americans

grà burlar els mitjos i defenses locals, xutant un angle que'n Vallvé no pot aturar, i que dona l'empat a 2.

Un penal declaradíssim amb que és castigat l'equip forà el parà son porter, escoltant sorollosos aplaudiments.

Poc després, i amb l'indicat resultat d'empat a 2, fineix el partit.

Tingué cura de l'arbitratge l'amic Sardà, que ho feu amb tota imparcialitat.

El públic nombrosíssim i correcte, no's cansà d'aplaudir les belles jugades desenvolupades per amb dos bàndols.

EXCURSIONISME

El C. E. Mar i Terra al Montseny i a la Font Gran

En definitiu l'excursió que aquesta entitat realitzarà els dies 30, 31 del corrent i 1 del proper juny; serà baix el itinerari que segueix, o sia: Balenyà, Viladrau, Sant Marçal, Les Agudes Turó de l'Home, Santa Fè i Gualba.

Sortida del Vendrell amb el tren de les 7 el disabte i retorn amb el de tres quarts de vuit del dilluns; el presupost és de 25 pessetes; havent-hi algun trajecte que serà cobert amb auto per a major facilitat i rapidesa.

L'excursió no pot ésser millor, ja que'l Montseny, és una de les primeres montanyes de Catalunya com a bellesa i riquesa natural; s'hi poden fruit uns quants dies, contemplant els famosos capricis de la natura, i en aquesta meravellosa montanya n'hi ha un veritable desvasall.

Nosaltres desde aquí els desitgem un bon viatge i millor èxit que ben be s'ho mereixen.

—El dilluns de Pasqua, aquesta entitat portarà a terme, de permetre-ho les circumstàncies una excursió mixta a la Font Gran sortint del Vendrell amb el tren de les tres fins a l'Arbós, retornant per Banyeres i Santa Oliva.

El Club d'Esports cap a Montagut

Malgrat no haver-se definit encara per on serà el retorn, si per Montmell o per Castells; l'excursió aquesta fa esperar un èxit ja que'ls treballs preliminars han donat el més fatiguer i esperançador triomf.

Com a lloc de reunió s'ha signat el Bar del Pi, a tres quart de tres i a les tres al auto; si els càlculs no fallen, es passi per on se passi al retorn, a les vuit se serà al Vendrell.

L'Excursió de la Congregació de Sant Lluís

Aquesta agrupació realitzarà una excursió a Poblet, el dia 1 de juny, visitant el Monestir i després faran una visita a la fàbrica de vidre a Vimodí i a altra de paper a La Riba.

Això serà fet amb camió; el preu del tiquet es de 4 pessetes i es te que portar esmorçar i dinar; l'hora de sortida serà a dos quarts de set.

L'AVI

ESTADI VENDRELLENC

F. C. S. Sadurni, empata amb el F. C. Vendrell.

El passat diumenge els locals, amb un equip mixte obtingueren un empat a un tantó enfront al potent equip F. C. S. Sadurni, sens que l'encontre fos interessant cal però obgectar que no fastigueja al selecte públic que anà a presenciar-lo.

Com diem, els locals presentaren un equip mixte, i aixís també obtingueren un empat, el mes honorós triomf que han assolit enfront als visitants en ses quatre visites que aquets portan aquí realitzades, emprat que la ratlla d'atac no logrà ni un sol moment una cohesió que pogués portar al seu equip al triomf car que l'empat tampoc fou obtingut gracies a cap xut d'aquesta ratlla ja que fou per mitjà d'un fre-kic que llençà Banqué en un gams sobre la ratlla de defensa. No aixís el dels visitants obtingut en un atac portat per l'ala esquerra, llencant un centre que blocà poc segur Altés i Benaiges aprofità amb el cap per obtenir el primer i únic tanto pel seu equip.

Podriam donar per acabades aquestes ratlles referent a aquest encontre, ja que a la nostra manera d'entendre en conjunt potser bastaria però per un i altre equips es menester donar quelcom d'explicació sobre ses ratlles.

L'equip local era mixte, no era tampoc complet el visitant, pel qual resultà inferior a sa darrera visita.

Mancat del seu mig centre Oller qui a deixat l'equip per haver contret matrimoni fa poca dies, tingue necessitat de passar al dit lloc al davant centre Gaspar, ànima de la ratlla d'atac restant potència a la ratlla la ausència del seu veritable guarda-valla; que fou ocupada pel seu reservista Castells, qui sapigué sortir-sen força airos ja que l'empat no pot culpar-sel a ell, fent en conjunt un equip de menys potència i al ensemps de falta de conjunt. Aquests canvis portaren el equip visitant una desorientació. Aixís també als locals deixaren d'arreglerar s'hi Barnadas, Monté, Mascaró, Roca i Nin que foren substituïts per Trayner Serra I, Wonna, Serra II, i Palau donant tots ells força rendiment però al igual que amb els visitants, al equip local hi faltà conjunt, éssent mes completes les ratlles de mitjos, defenses i porter.

Una nota discordant la donà el bach visitant, Casals, que no tingué conseqüències.

Comandaren l'encontre Gual a la primera part, excelentment; Colomé a la segona regular, ambdós acompanyants del equip visitant.

Els equips s'enrallaren de la següent forma:

F. C. Sant Sadurni: Castells; Casas, Casals; Riembau, Gaspar, Llopart; Niubó, Gil, Pallarés, Benaiges, Pla.

F. C. Vendrell: Altés; Serra I, Marqués; Palau, Banqué, Trainer; Nin II, Serra II, Wonna, Callao, Soter.

Denà a la tarda el primer local es traslladarà a la simpàtica vila penadesenca de Sant Sadurni de Noya a fi de retornar la visita feta pel F. C. Sant Sadurni diumenge passat.

Desitgem als nostres equipiers una bona tarda al saludar el camp visitat.

IMP. RAMÓN

EL VENCEDOR: MIQUEL MUSIÓ
FOTOGRAFIA OBTINGUDA PEL NOSTRE CORRESPONSAL
ALS POCOS SEGONS D'HAVER ARRIBAT A LA META

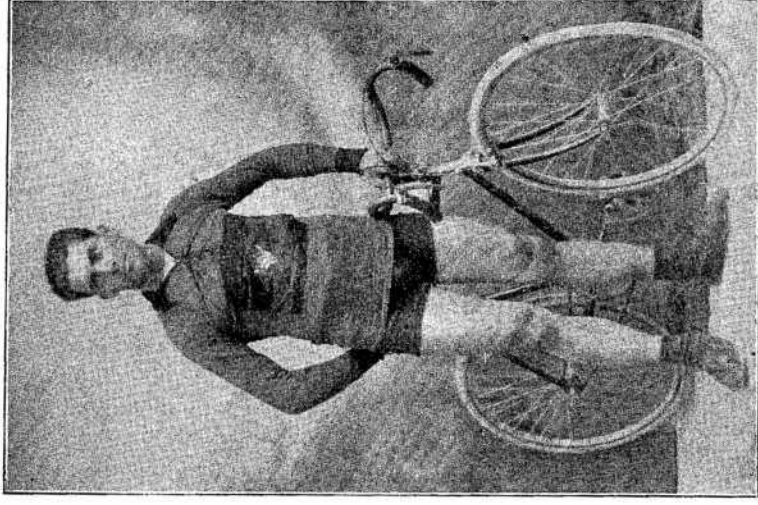
De la quinta etapa, quin pas per nostra vila poguerem presenciar, res de notable va aportar per cooperar amb interès la arribada final a Barcelona.

El fet de portar el «leader» 5 minuts sobre el segon, ja no feia preveure cap lluita pel primer lloc.

Ja al pas per nostra vila vegerem passar 18 corredors tots amb bloc compacte, en el qual també hi figurava el nostre representant Solé, bloc que no va desplaçar-se fins a les costes de Garraf, arribant a Barcelona on a l'Avinguda de l'Exposició els esperava dugues veritables muralles humanes fent als corredors una xardorosa ovació a sa arribada, que fou segons el següent ordre: 1 Janer 5 h. 49. 2 s., 2 Juan, 3 Faragas, 4 Montey, 5 Sans, 6 Busqué, 7 Musió, 8 Codorniu (Tots al mateix temps). En aquesta etapa, el nostre Solé restà classificat al 19 i els arribats foren fins a 31

CLASSIFICACIO GENERAL

- 1 Miquel Musió, 28 h. 36 m. 12 s.
- 2 Jaume Janer, 28 h. 41 m. 22 s.
- 3 Teodor Monteny, 28. 46 m. 21 s.

SALVADOR SOLÉ ROUTIER PENADESENC
QUE TAN BRILLANT CLASSIFICACIO LOGRÀ A LA CURSA

La VII Volta a Catalunya

- 4 Josep Busqué, 28 h. 49 m. 27 s.
- 5 Juan Juan, 28 h. 54 m. 6 s.
- 6 Codorniu.
- 7 Sans (de Reus)
- 8 Torres.
- 9 Cruz.
- 10 Anton.

El nostre representant En Salvador Solé està classificat a la general al 17, amb 30 h. 14 m. 39 s. i com diem avants, els arribats foren 31. No publiquem la classificació que en Solé ha obtingut en la seva categoria doncs a l'hora que escrivim aquestes ratlles resta encara indeterminada.

Veritablement el paper despenyat per en Solé és digne d'admirar, el felicitem efusivament, doncs no obstant i ésser novell en aquestes proves, ha sapigut cubrir els 711 quilòmetres amb aquell coratge tant seu, hi ho prova l'

haver reemprés el treball l'endemà mateix d'haver acabat la volta on ha lograt classificar-se primer que alguns de segona categoria.

Cal felicitar també a la casa Guinovart i Escoda, doncs ha cobert els 711 quilòmetres, amb troços de carretera completament intransitables sens tindre la mes petita averia la bicicleta que montava en Solé.

l'Hurtal també a la Unió Esportiva de Sans, tutor del ciclisme català, que ha demostrat la supremàcia sobre les demés regions.

La "Carretera" de demà

Hi ha gran entusiasme per l'anunciada cursa que tindrà lloc demà a un quart de quatre de la tarda en el circuit Roda-Vendrell dues voltes, 40 quilòmetres.

Hem rebut el programa anunciador que donada la seva extensió no podem publicar, entre altres i valiosos premis s'hi disputaran les copes Santomà, Guinovart i Escoda, Vicens Puig i Puigiluppi.

Els inscrits que ho han fet aquí són:

1. J. Arall, de Creixell, neòfit.
2. S. Solé, de Bellve, tercera.
3. X. X. de Bellve, neòfit.
4. R. Guinovart, de Vendrell, neòfit.
5. S. Solé, de Creixell, neòfit.
6. X. X. de Creixell, neòfit.
7. J. Medinaceli, Vilafra, tercera.
8. J. Laverias, Roda, neòfit.
9. J. Mercadé, Roda, neòfit.
10. M. Baldri, Roda, neòfit.
11. J. Vives, Roda, neòfit.
12. P. Mercadé, Roda, neòfit.
13. A. Guinovart, Roda, neòfit.
14. J. Puig, Bellve, neòfit.
15. X. X. de Bellve, neòfit.
16. J. Gomis, Roda, neòfit.
17. J. Borri, Roda, neòfit.
18. J. Ibáñez, Vilanova i Geltrú, neòfit.

STOP

Conversa sobre excursionisme

(CONTINUACIÓ)

St. Campaner.—I em voleu fer creure que aqueixos minyons van a sofir la natura per a entrar en son estudi?

St. Estruch.—Mireu que sou plaça. Tan aviat ataquéu l'excursionisme en si com aquells que'l practiquen. Us esmentu tantost podreu.

Tan se val. Tant per l'excursionisme com per aquells minyons surto a la defensa. Voldria convencens un xic i restaria content i satisfet si ho aconseguia.

Si aqueixos minyons practiquen l'excursionisme perquè sí, que ditien vos, creieu que la natura no es prou savia per a que pugui ensenyar-los quelcom? Ella va fent sempre el seu camí, bé i estant aturada.

Suposém doncs que aqueixos excursionistes, i permeteu-me que aixis els anomeni, s'entestin a fer grans caminades.

—Sí, a fer quilòmetres llengats.

—Limitem-nos a dir grans caminades com deien primer. Si doncs com deia que s'entestin a fer aqueixes grans caminades, mai les faran prou grans per a que acabin per recórrer la terra tota, ni de bon troc. I amb això que us acaba de dir, que veig que us deixa bon xic estupefacte, us vull demostrar que si aqueixos minyons per inconsciència, que no'ls crec, es dediquen a fer i ara dire quilòmetres llengats, mai en faràn mes dels que puguin...

—Quines raons.

—...mes dels que les forces físiques els permetin, per que sortirà la natura, la terra, els camins per on emmenin ses petjades de trascantó ils diràn que hi han mes dies que llargonisses, i no estranyeu que usi aqueixos termes que sols ho faig per ferme mes entenedor.

—Doncs per inconscients, per lo que vulguen es llengaran a estragar-se, en perjudici de llur salut.

—Peró no sigueu aixís, senyor Campaner, no sembla si no que aqueixos minyons vos hagin fet una malfeta.

—No, a mi si que...

—Doncs vulguen capacitar un xic, no us tempestegeu. Sossegeu-vos.

—Ara mateix, anuncien una excursió de dos dies. Els uns diuen que van cap al Montseny, els altres cap a Montagut. Dos dies caminant... ba, ba, son bojos.

—Peró diguen-me, senyor Campaner. Heu parlat amb algun d'ells que vos hagi enterat tant?

—Jo?

—Sí, vos, trobo que vos interessa bon troc qó que's proposen fer aquets nois.

—Perdoneu-me senyor Estruch.

—Peró que tenui, que vos passa, senyor Campaner, diguen...

—El meu fill, el meu fill...

—Peró que vos ha fet el vostre fill?

—El meu fill que s'ha deixat entabonar per aqueixos bordegassos i ara ni jo soc prou per a fer-lo creure.

—No vos impacienteu, no temeu res, si'l vostre fill va a Montagut. Montagut es aprop...

—Cà home, és d'aixó precisament que'm queixo, avants perquè era aprop, el deixava anar on mes li plavia pensant que ja li passaria la rauxada, però ja ho veieu ara se m'en va cap al Montseny sense poder deturar-lo.

—Peró creieu que esta plé de perills el Montseny?

—Es clar home de Déu, es clar. Unes muntanyes que tot l'any son nevades...

Des de Barcelona

En el fatidic camp de Sant Marnés, jugant contra l'Atlètic de Bilbao, el F. C. Barcelona

acaba d'experimentar dugues derrotes en l'espai de vuit dies. No deu remarcar-se com a descarrec el que al primer encontre l'equip del Barcelona es presentés incomplet i per la falta dels jugadors Sanni, Piera i Plató, i en el segon solament per la del gran porter. Res d'excuses que de poc valdrien per a aminorar la derrota. El fet concret és que l'Atlètic en aqueixos dos encontres ha guanyat per un nombre de gols no pas poc important i cal que amb aqueixa noblesa que honra al vençut es confessi sense cap classe de vergonya, que'l Barcelona ha sigut vençut en el primer partit celebrat després d'obtenir el títol de campió de la península Ibèrica. Pot ésser que alguns fanàtics tornin a proferir la paraula «pepas» a la primera ocasió que s'els presenti, per patentitzar d'aqueixa manera el seu descontent davant la derrota experimentada. Tingueu present que aqueixos son els que amb mes motiu ostenten el nom de fanàtics ja que son els que a la primera ocasió en que els jugadors del Barcelona donen lloc d'ésser aplaudits, ho fan d'una manera excessiva portats d'un entusiasme tan gros que pobre d'aquell que s'atreix a fer-los-hi present el seu excés d'entusiasme. Ells volen que'l Barcelona guanyi cada vegada que juga, sigui contra l'equip que es vulga tant si es en el camp propi com en el foraster, del contrari es creuen en el dret d'insultar a l'equip que ells tant desitjen sigui el millor. Es compren que l'entusiasme els fassi cel·lebrar d'una manera ostensible les victòries dels seus preferits, no te explicació de cap mena el que quan aqueixos sobreixen alguna derrota, cosa molt natural ja que ningú es pot atribuir el mot d'invencible, s'els motegi i fins s'els molesta amb frases de poc gust que en lloc d'estimular l'afany del jugador fan decaure son ànim.

Seria molt convenient que tots els bons aficionats al espectacle del joc de futbol es fessin càrrec de que el seu comportament contribueix d'una manera ben remarcable en l'ànim dels jugadors, aixís com també no haurien d'oblidar en cap ocasió que l'actitud correcta dona mes relleu al joc. Sapiguem diferenciar al futbol de les curses de braus.

RUGBY

—El dia 21, al camp del Barcelona, es celebrà un encontre entre una selecció del mateix contra Stade Toulousain, ex-campions d'aquest joc a França, quin resultat fou 5 contra 46 punts a favor dels últims. Els locals, malgrat la seva bona voluntat, no varen poder fer gran cosa davant la tècnica i coneixement que demostraren posseir els visitants. Es desparat que la llicé haurà sigut profitosa i que a la propera ocasió els blau grana ens faran veure els seus avenços, puig tenen voluntat i disposició.

—Un altre partit d'aquest joc es celebrà en el camp de les Corts el dia 24 entre l'Stade Toulousain i l'Unió Esportiva Perpignanaise,

campió d'enguany a França, quin resultat fou el de 6 a 13 punts a favor dels primers. Els dos bandols demostraren un coneixement perfecte del joc i actuaren amb ferma voluntat patentitzant la rivalitat que's porten desde fa temps.

Es tracta d'un veritable joc propi per a atletes, i es de recomenar que qui no tingui els ossos de ferro no hi prengui part, puig per a aguantar durant 80 minuts, dividits en dugues parts, una actuació de tanta duresa, és necessari estar fet a prova de bomba.

El joc del Rugby a mesura que's va estenent esdevé interessant pel que no seria d'estranyar que dintre poc temps s'imposés dintre de la nostra pàtria, car tenim elements mes que suficients per a poder formar equips d'empena. En la actualitat ja completen amb els equips de Sant Boi, Sant Andreu i del F. C. Barcelona, que si bé es veritat no poden competir amb els equips que'ns han visitat aqueixes dies no deixen de tindre una vàlua ben positiva.

!Qui sap si dintre de poc el Rugby arrelarà a la nostra terra amb una empena tan furienta com ho feu el Futbol!

JAUME PUJOL

Des de Sant Sadurní
Poble Nou F. C. 2 (campió del Grup de Promoció), Sant Sadurní F. C. 2.

EL PARTIT.—Durant la primera part els forans exerciren una gran pressió sobre el marc d'en Vallvé, seguint molt ben defensat pels mitjos i defenses, ja quel meta entrà molt poc en joc durant aquesta part.

En una de les perilloses jugades de la ratlla d'atac forana, en Buqués, l'extrem dreta, llençà un angle imparable valguent-los-hi el primer tanto, als 15 minuts de joc.

Nostra davantera es deixà perdre dues ocasions magnífiques per a marcar, per xutar alt.

La segona part sigué mes favorable als locals dominant quelcom més quels seus adversaris. Als cinc minuts d'haver-se començat, un matemàtic centre d'en Niubó es recollí per en Gil, qui d'un fort xut introduí la pilota dintre la xarxa valguent el primer gol pel Sant Sadurní.

Després d'aquest tanto, els nostres s'animen apretant de valent, poguent fruir el respectable de boniques combinacions de la nostra davantera, i una magnífica defensa per part dels forans. En un avenc individual del centre davant-ter local, empalma un fort xut a la porta d'en Casanovas, valguent el segon tanto pels locals als deu minuts de joc.

Els forans des d'aquest moment s'empleien a totes, donant ocasió a qués llueixi la defensa local, en especial l'Ollé i Benaiges, que han sigut les veritables pesadilles pels forans durant tot l'encontre.

Deu minuts avants d'acabar l'encontre, l'extrem esquerra forà en una escapada brillant, lo-